

АБЛЯЛІМОВ Мамбет (02. 05. 1935, м. Джанкой, АР Крим — 17.02.1992, смт Азовське Джанкой. р-ну, АР Крим) — кримськотатарський поет. Член СП СРСР (1987). Закін. Самарканд. с.-г. інститут (1976). Працював зоотехніком. Автор лірич. віршів про кохання, красу природи, нелегку працю сільс. трудівників.

Основні твори

Чокъракъ (Джерело). 1975; Серинъ севгинъ (Твоя любов). 1981; Аят къуванчы (Радість життя). 1985;

Къумдаки чечеклер (Квіти піску). 1988 (усі – Ташкент).

Рекомендована література

1. Абдураман И. Гузелликнинъ ашыгъы олып (Закоханий у красу) // ЛБ. 1985, 21 трав.;
2. Паши И. Гонъюль чырагъы янгъанда (Горить свіча душі) // Там само. 1985, 17 верес.

[Г. А. Межмединова](#)

Бібліографічний опис:

Аблялімов Мамбет / Г. А. Межмединова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42191>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).